

Dosar nr. ...

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA I CIVILĂ

ÎNCHIEIERE

Ședința publică din 05 noiembrie 2024

Completul constituit din:

Președinte: ..., judecător

Judecător ...

Grefier ...

S-a luat în examinare, pentru soluționare, apelul formulat de pârâta ..., împotriva sentinței civile nr.1248 din 04 aprilie 2024, pronunțată de Tribunalul Argeș, în dosarul nr...., intimat fiind reclamantul

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au lipsit părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Apelul este scutit de taxă judiciară de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că apelanta-pârâtă a depus răspuns la adresa instanței, precum și punct de vedere referitor la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile referitoare la interpretarea dispozițiilor art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010, astfel cum s-a solicitat prin încheierea din 08 octombrie 2024.

Se mai arată că la data de 04 noiembrie 2024, intimatul-reclamant a depus la dosar punct de vedere referitor la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la dezlegarea unei chestiuni de drept, astfel cum i s-a pus în vedere la termenul anterior, precum și faptul că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă.

Curtea constată că părțile și-au expus, în scris, punctele de vedere, situație în care ia în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit dispozițiilor Ordonanței de Urgență nr.62/2024, în vederea soluționării chestiunii de drept referitoare la interpretarea dispozițiilor art. 107 alin.1 din Legea nr.263/2010, respectiv, dacă în interpretarea acestei norme este necesară sesizarea casei județene de pensii cu o cerere de revizuire anterior învestirii instanței cu un astfel de petit și, o a doua întrebare, în situația în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, dacă această problemă reprezintă o problemă de ordine publică de natură a fi invocată din oficiu de către instanța de apel.

Curtea rămâne în pronunțare asupra sesizării și în subsidiar, asupra suspendării judecății cauzei până la soluționarea sesizării.

CURTEA

analizând lucrările dosarului,

I. constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile OUG nr.62/2024 rap. la art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este obligatorie, având în vedere dispozițiile art.2 alin.1 rap. la art.1 alin.2 din OUG nr.62/2024;

2. există o cauză aflată în curs de judecată, în ultimă instanță, în competența legală a unui complet de judecată al Curții de Apel Pitești-Secția I civilă;

3. litigiul pendinte este început după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, acțiunea fiind înregistrată pe rolul instanței la data de 29 septembrie 2023;

4. de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010 depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât obiectul judecății îl reprezintă revizuirea drepturilor de pensie, iar instanța poate invoca, din oficiu, motive de apel de ordine publică;

5. în urma consultării jurisprudenței instanței supreme, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-o hotărâre pronunțată în recurs în interesul legii.

6. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

II. Expunerea succintă a procesului

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Argeș la data de 29.09.2023, reclamantul ... a chemat în judecată pe pârâta ... solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să fie obligată pârâta să-i revizuiască drepturile de pensie prin stabilirea corectă a stagiului complet de cotizare de 32 de ani, potrivit anexei 3 la Legea nr.19/2000, cu menținerea în plată a punctajului suplimentar acordat pentru activitatea desfășurată în grupele superioare de muncă, în funcție de punctajul obținut în urma revizuirii și să-i plătească diferențele de drepturi bănești aferente acestei recalculări pe ultimii trei ani.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că, prin decizia emisă, pârâta a utilizat la determinarea punctajului mediu anual al pensiei un stagiul de cotizare de 35 de ani, deși, potrivit anexei 3 din Legea nr. 19/2000, stagiul de cotizare este de 32 de ani.

În drept, s-au invocat Legea nr. 263/2010 Legea nr. 19/2000, decizia nr. 4/2011 Î.C.C.J.

În dovedirea cererii, reclamantul a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

La data de 13.10.2023, pârâta a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii, arătând că prin decizia nr. .../18.03.2009 reclamantul a fost trecut la pensie pentru limită de vârstă, începând cu data de 01.01.2009 în condițiile Legii nr. 19/2000 stabilindu-se un stagiul de cotizare de 35 ani.

Prin sentința civilă nr.1248/04.04.2024, Tribunalul Argeș a admis în parte acțiunea formulată de reclamantul ..., în contradictoriu cu pârâta ... și a obligat pârâta să revizuiască drepturile de pensie pentru limită de vârstă ale reclamantului, utilizând la determinarea punctajului mediu anual, un stagiul complet de cotizare de 30 de ani și 5 luni și să-i mențină punctajul suplimentar pentru activitatea desfășurată în grupă superioară de muncă în funcție de punctajul obținut în urma revizuirii.

De asemenea, a obligat pârâta să plătească reclamantei diferențele de drepturi de pensie rezultate, conform celor dispuse mai sus, începând cu data de 29.09.2020.

Din considerentele sentinței rezultă că, prin decizia nr. .../18.03.2009, reclamantul a fost înscris la pensie pentru limită de vârstă, începând cu data de 01.01.2009, reținându-se pentru acesta un stagiul complet de cotizare de 35 de ani.

Într-adevăr, Ordinul nr.340/2001 al MMSS, de aprobare a Normelor de aplicare a Legii nr. 19/2000, prevede în Anexa 9 vârstele standard de pensionare și stagiile minime și complete de cotizare în funcție de data nașterii, încercându-se a se înlătura astfel o omisiune a legii pensiilor, care, în Anexa 3, nu prevede aceste vârste prin raportare la data nașterii beneficiarului, ci prin raportare la data cererii de pensionare.

Însă, în situația în care data cererii de pensionare nu coincide cu data îndeplinirii condițiilor de pensionare pentru limită de vârstă, întrucât pensionarul beneficiază de reducerea vârstei standard de pensionare ca urmare a condițiilor speciale de muncă, cum e cazul în speță,

Anexa 9 la Ordin și Anexa 3 la Legea nr. 19/2000 prevăd vârste standard de pensionare și stagii minime și complete de cotizare diferite.

Însă conflictul dintre aceste norme a făcut obiectul unui recurs în interesul legii, soluționat prin decizia nr.4/2011 a Înaltei Curți de Justiție și Casație.

Întrucât potrivit art. 517 alin. 4 N.C.pr.civ., dezlegarea dată problemelor de drept în cadrul unui recurs în interesul legii de către ICCJ este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial, respectiv de la data de 19-05-2011, data publicării deciziei nr.4/2011, instanța reține că modalitatea de stabilire a vârstei standard de pensionare și a stagiului complet de cotizare utilizate pentru determinarea punctajului mediu anual în operațiunile de calculare a pensiilor din sistemul public, pentru persoane ale căror drepturi s-au deschis începând cu data de 1 aprilie 2001 și care beneficiază de reducerea vârstei de pensionare potrivit legii, se realizează prin raportare la dispozițiile anexei nr.3 la Legea nr. 19/2000, în sensul că beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare care se determină în funcție de data formulării cererii de pensionare.

Pentru aceste considerente, constatând că există diferențe între sumele stabilite și plătite de pârâtă și cele legal convenite reclamantului, în temeiul art.107 alin.1 și 2 din Legea nr.263/2010, instanța a admis în parte acțiunea și a obligat pârâta să revizuiască drepturile de pensie pentru limită de vârstă ale reclamantului, utilizând la determinarea punctajului mediu anual un stagiul de cotizare de 30 de ani și 5 luni, și să-i mențină punctajul suplimentar pentru activitatea desfășurată în grupă superioară de muncă, în funcție de punctajul obținut în urma revizuirii.

În baza dispozițiilor art.107 alin.2 din Legea 263/2010, a fost obligată pârâta să plătească reclamantului diferențele de drepturi de pensie rezultate din revizuire începând cu data de 29.09.2020.

Instanța a făcut, totodată, aplicarea dispozițiilor art. 451, art. 452 și art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Împotriva sentinței a formulat apel, în termen, pârâta Argeș, solicitând respingerea cererii.

În esență, se susține că la stabilirea drepturilor de pensie s-a utilizat stagiul complet de cotizare de 35 ani, conform Legii nr.19/2000 și Ordinului nr.340/2001. În condițiile Legii nr.19/2000, se utilizează stagiul complet de cotizare determinat în raport de luna și anul nașterii, conform anexei 9 a Ordinului nr.340/2001 și nicidecum data formulării cererii de înscriere la pensie.

Prin contestație s-a solicitat revizuirea stagiului complet de cotizare și utilizarea unui stagiul de 32 ani, conform anexei 3 a Legii nr.19/2000.

Se arată că stagiul complet de cotizare reținut în sentință, de 30 ani și 5 luni, este aferent altei perioade, în care reclamanta nu a formulat cerere de înscriere la pensie pentru limită de vârstă.

În urma verificărilor efectuate în apel, a rezultat că intimatul-reclamant nu a solicitat Casei Județene de Pensii revizuirea drepturilor de pensie, adresându-se direct instanței.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Apelanta-pârâtă a susținut că este necesară sesizarea instanței pentru dezlegarea chestiunii de drept, precum și că problema reprezintă o chestiune de ordine publică, prin care se poate asigura o practică neunitară.

2. Intimatul-reclamant susține că nu este necesară formularea unei cereri de revizuire, adresată casei de pensii, din moment ce aceasta, prin decizia emisă anterior, a respins solicitarea de valorificare a veniturilor brute, la calcularea punctajului mediu anual. Impunerea unui astfel de demers, prealabil sesizării instanței, reprezintă un formalist excesiv și o îngrădire a accesului la justiție. Se invocă în acest sens decizia nr.33/2022, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată.

1. Normele de drept supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Art. 107 alin.1 din Legea nr.263/2010: În situația în care, ulterior stabilirii și/sau plății drepturilor de pensie, se constată diferențe între sumele stabilite și/sau plătite și cele legal cuvenite, casa teritorială de pensii operează, din oficiu sau la solicitarea pensionarului, modificările ce se impun, prin decizie de revizuire.

2. Alte norme de drept interne relevante pentru analiză:

i. Art. 479 alin. 1 Cod procedură civilă: Instanța de apel va verifica, în limitele cererii de apel, stabilirea situației de fapt și aplicarea legii de către prima instanță. Motivele de ordine publică pot fi invocate și din oficiu.

ii. Art. 139 lit.d¹ din Legea nr.263/2010: În aplicarea prevederilor prezentei legi, casele teritoriale de pensii îndeplinesc, în principal, următoarele atribuții: (...) stabilesc și plătesc, conform legii, drepturi de pensii, precum și alte drepturi prevăzute de legi cu caracter special;

iii. Art. 153 din Legea nr.263/2010: Tribunalele soluționează în primă instanță litigiile privind:

a) modul de calcul și de depunere a contribuției de asigurări sociale, în cazul contractului de asigurare socială;

b) modul de stabilire a dobânzilor și penalităților de întârziere, în cazul contractului de asigurare socială;

c) înregistrarea și evidența contribuției de asigurări sociale, în cazul contractului de asigurare socială;

d) hotărârile Comisiei Centrale de Contestații privind deciziile de pensii;

e) deciziile comisiilor medicale regionale de contestații date în soluționarea contestațiilor privind deciziile medicale asupra capacității de muncă;

f) *** Abrogată prin O.U.G. nr. 103/2017 și prin L. nr. 177/2018

g) deciziile de pensionare emise de casele teritoriale de pensii;

h) plângerile împotriva proceselor-verbale de contravenție încheiate în baza prezentei legi;

i) *** Abrogată prin L. nr. 177/2018

j) *** Abrogată prin O.U.G. nr. 103/2017 și prin L. nr. 177/2018

k) deciziile de recuperare a sumelor încasate necuvenit cu titlu de prestații de asigurări sociale/alte drepturi prevăzute de legi speciale;

l) alte drepturi și obligații născute în temeiul prezentei legi.

iv. Art. 139 alin.1 din Legea nr.127/2019: Deciziile emise de casele teritoriale de pensii pot fi contestate, în termen de 45 de zile de la comunicare, la instanța judecătorească competentă.

v. Art. 94 alin.1 din Legea nr.360/2023: În situația în care, ulterior stabilirii și/sau plății drepturilor de pensie, se constată diferențe între sumele stabilite și/sau plătite și cele legal cuvenite, casa teritorială de pensii operează, din oficiu sau la solicitarea pensionarului, modificările ce se impun, prin decizie de revizuire.

vi. Art.124 lit. d din Legea nr.360/2023: În aplicarea prevederilor prezentei legi, casele teritoriale de pensii îndeplinesc, în principal, următoarele atribuții: stabilesc și plătesc prestațiile de asigurări sociale prevăzute de prezenta lege, precum și alte drepturi prevăzute de legi cu caracter special;

vii. Art. 127 alin.1 din Legea nr.360/2023: Deciziile emise de casele teritoriale de pensii pot fi contestate, în termen de 45 de zile de la comunicare, la instanța judecătorească competentă.

viii. Art. 129 din Legea nr.360/2023: Tribunalele soluționează în primă instanță litigiile privind:

a) drepturile și obligațiile născute în temeiul contractului de asigurare socială;

b) deciziile de pensionare emise de casele teritoriale de pensii;

c) deciziile medicale emise de către Comisia Superioară de Expertiză Medicală a Capacității de Muncă din cadrul INEMRCM, precum și de către comisiile medicale regionale de contestație;

d) deciziile de recuperare a sumelor încasate necuvenit cu titlu de prestații de asigurări sociale/alte drepturi prevăzute de legi speciale;

e) alte drepturi și obligații născute în temeiul prezentei legi.

3. La nivelul instanței au fost identificate următoarele opinii:

Astfel, într-o opinie, s-a reținut, din oficiu, că pensionarul are obligația de a se adresa, anterior sesizării instanței, casei teritoriale de pensii cu o cerere de revizuire a drepturilor de pensie. În lipsa îndeplinirii acestei condiții, se apreciază că o astfel de cerere, adresată pentru prima dată instanței de judecată, este neîntemeiată, deoarece lipsește cererea către casa de pensii pentru revizuirea/recalcularea pensiei, nefiind astfel îndeplinite condițiile impuse de dispozițiile art. 107 din Legea nr.263/2010, conform cărora astfel de cereri se adresează și trebuie soluționate de către casele de pensii.

Instanțele de judecată nu pot revizui/recalcula drepturile de pensie, ci au în competență doar analizarea legalității și temeiniciei actelor emise de casele de pensii, care pot face obiectul contestației, conform dispozițiilor legale privind jurisdicția asigurărilor sociale. A proceda astfel, ar însemna ca instanțele să se substituie caselor de pensii și să analizeze și să soluționeze cereri din dosarele de pensii, în locul organelor administrative competente, depășindu-și atribuțiile legale ce revin puterii judecătorești. (Decizia nr.3665/13.09.2024, pronunțată de Curtea de Apel Pitești-Secția I Civilă).

Într-o altă opinie, exprimată teoretic, s-a reținut că partea se poate adresa instanței de judecată cu o cerere de revizuire a drepturilor de pensie, chiar dacă nu a contestat în termen legal decizia casei de pensii și chiar dacă nu a formulat, în prealabil, la casa teritorială de pensii o cerere de revizuire potrivit art. 107 alin. 1 din Legea 263/2010.

Este absolut firesc ca efectele săvârșirii unor erori sau aplicării/ interpretării greșite a legii de către organe administrative să nu se propage pe toată durata exercitării dreptului la pensie, chiar dacă au fost consfințite printr-o decizie rămasă definitivă, care nu a făcut obiectul controlului judecătoresc.

De asemenea, s-a apreciat că, în contextul în care art. 107 din Legea 263/2010 nu impune nicio condiție procedurală, este admisibilă sesizarea direct a instanței cu o cerere de revizuire a drepturilor de pensie, chiar și în ipoteza respingerii cererii de recalculare printr-o decizie necontestată, iar partea formulează cerere de revizuire a drepturilor de pensie prin prisma aceleiași adevărinite.

4. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Completul de judecată consideră necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, constatând că norma de drept anterior redată este pasibilă de interpretări diferite, atât sub aspectul posibilității investirii instanței de judecată cu o cerere de revizuire a drepturilor de pensie, anterior sesizării casei județene de pensii cu o asemenea solicitare, cât și al caracterului de ordine publică al normelor cuprinse în dispozițiile art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010,

În aceste condiții, se ridică următoarele probleme de drept:

1.În interpretarea dispozițiilor art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010, poate instanța de judecată să dispună revizuirea drepturilor de pensie, în absența unei cereri în acest sens adresată anterior casei de pensii?

2. În situația unui răspuns negativ, lipsa unei cereri de revizuire adresată casei de pensii reprezintă o chestiune de ordine publică, de natură a fi invocată din oficiu în apel?

Opinia completului de judecată este în sensul că este obligatorie adresarea cererii de revizuire către casa județeană de pensii, anterior sesizării instanței de judecată, chestiunea reprezentând o problemă de ordine publică ce poate constitui un motiv de apel, invocat din oficiu.

Astfel, cu titlu prealabil, se impune a se reține că în discuție nu este inadmisibilitatea revizuirii pentru necontestarea deciziei prin care s-a refuzat valorificarea anumitor elemente ce rezultă din înscrisurile depuse de beneficiarul pensiei, ci procedura efectivă de revizuire a drepturilor de pensie.

Astfel, potrivit dispozițiilor art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010, în situația în care, ulterior stabilirii și/sau plății drepturilor de pensie, se constată diferențe între sumele stabilite și/sau plătite și cele legal cuvenite, casa teritorială de pensii operează, din oficiu sau la solicitarea pensionarului, modificările ce se impun, prin decizie de revizuire. Pe de altă parte, împotriva acestor decizii sau împotriva refuzului casei de pensii de soluționare a cererii de revizuire, beneficiarul pensiei poate formula contestație, cu privire la care se pronunță, potrivit competențelor prevăzute de art.153 din Legea nr.263/2010, tribunalul.

În opinia noastră, din dispozițiile art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010 rezultă că revizuirea drepturilor de pensie este o operațiune care se realizează de casa de pensii, din oficiu sau la solicitarea beneficiarului pensiei, în ambele situații fiind obligată să emită o decizie. Aceasta deoarece intră în atribuțiile caselor teritoriale de pensii stabilirea și calcularea drepturilor de pensii, astfel cum prevăd atât dispozițiile Legii nr.263/2010, anterior citate, dar și prevederile Legii nr.360/2023, în vigoare în prezent.

Prevederea reglementată de dispozițiile art. 107 alin. 1 din Legea nr. 263/2010 vizează situația în care, pe baza înscrisurilor sau oricăror alte date care rezultă din dosarul de pensie, se constată diferențe, în plus sau în minus, între sumele stabilite sau plătite și cele care se cuveneau legal părților. Această constatare se face în baza datelor deja valorificate la stabilirea dreptului de pensie, dar care nu au fost în mod corect valorificate. Astfel, din oficiu sau la cerere, casa de pensii cercetează din nou, reexaminează, controlează înscrisurile din dosarul de pensie și operează modificările care se impun, emițând o decizie de revizuire.

Rolul instanței de judecată este să verifice legalitatea deciziilor emise de casa de pensii sau, dacă este cazul, să sancționeze refuzul soluționării solicitărilor formulate în temeiul legii pensiilor, iar nu să se substituie instituțiilor cu atribuții în ceea ce privește sistemul pensiilor publice, situație în care nu poate fi primită susținerea că cererile de revizuire pot fi adresate direct instanței, în competența acesteia neîntrând efectuarea unor astfel de operațiuni, ci doar verificarea legalității actelor emise de organele administrative, în aplicarea legii pensiilor publice.

Nu se poate reține îngrădirea accesului la justiție prin impunerea obligației de a se adresa, în vederea revizuirii, casei de pensii. Pe de o parte, cererea în discuție nu este o procedură administrativă prealabilă, ci chiar actul care declanșează procedura revizuirii, la cererea beneficiarului pensiei. Pe de altă parte, asupra revizuirii, casa de pensii este obligată să se pronunțe printr-o decizie, împotriva căreia se poate formula contestație, la instanța competentă, fiind astfel asigurat accesul la justiție.

Nu suntem de acord cu afirmația că, prin deciziile anterior emise, casa de pensii și-a expus punctul de vedere cu privire la modul de stabilire a drepturilor de pensie, astfel că nu mai este necesară sesizarea acesteia cu o cerere de revizuire. Astfel cum reiese din art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010, dar, în prezent și din art.94 alin.1 din Legea nr.360/2023, revizuirea poate fi dispusă din oficiu sau la cerere. Casa de pensii procedează la reevaluarea înscrisurilor aflate în dosarul administrativ, fiind obligată, dacă se constată erori, să modifice drepturile anterior stabilite. O altfel de concluzie ar lipsi de rațiune norma în discuție, deoarece nu ar mai fi posibilă revizuirea la cerere.

În concluzie, având în vedere competențele clar delimitate de Legea nr.263/2010, iar în prezent de Legea nr.360/2023, considerăm că revine casei de pensii, iar nu instanței, atribuția soluționării cererilor de revizuire a drepturilor de pensie, astfel încât este obligatorie sesizarea acesteia, anterior investirii instanței.

Cât privește decizia nr.33/2022, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție- Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, invocată de intimatul-reclamant, aceasta nu cuprinde dezlegări sub aspectul problemei de drept expusă anterior. Mai mult, din analiza considerentelor acesteia, rezultă că, în litigiul în care a fost formulată sesizarea, reclamantul se adresase, anterior formulării acțiunii, casei de pensii, solicitând printr-o notificare, revizuirea drepturilor de pensie.

Cât privește cea de-a doua întrebare la care apreciem că este necesar ca Înalta Curte să răspundă, subliniem că lămurirea chestiunii de drept este impusă de jurisprudența recentă a Curții de Apel Pitești-Secția I Civilă, unui magistrați analizând, din oficiu, existența unei cereri de revizuire adresată casei de pensii, anterior sesizării instanței.

În opinia noastră, aplicarea dispozițiilor art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010, respectiv sesizarea casei de pensii cu o solicitare de revizuire a drepturilor de pensie, anterior învestirii instanței, reprezintă o problemă de ordine publică.

Pe de o parte, normele ce reglementează sistemul de pensii publice sunt imperative, urmărind asigurarea atât a unui interes privat, al contribuabililor îndreptățiți la a beneficia de prestațiile de asigurări sociale, dar și a unui interes public, aceste prestații fiind plătite din bugetul de stat.

Pe de altă parte, deși aparent pare că este o problemă de formă, în opinia noastră interpretarea și aplicarea corectă a dispoziției sunt necesare pentru respectarea competențelor stabilite prin lege în sarcina caselor județene de pensii și, de cealaltă parte, a instanțelor. Așa cum s-a arătat anterior, casa de pensii stabilește și plătește drepturile de pensii, inclusiv prin revizuirea și recalcularea lor, în vreme ce tribunalul și curțile de apel asigură jurisdicția asigurărilor sociale.

În concluzie, sesizarea directă a tribunalului, cu o cerere de revizuire, în absența unei astfel de solicitări adresată casei de pensii, reprezintă o problemă de ordine publică, ce poate fi invocată din oficiu în apel.

Constatând admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, Curtea va face aplicarea art.520 alin.2 Cod procedură civilă, prin suspendarea judecării apelului până la pronunțarea hotărârii prealabile.

În consecință, având în vedere cele anterior expuse,

DISPUNE :

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

1. În interpretarea dispozițiilor art.107 alin.1 din Legea nr.263/2010, poate instanța de judecată să dispună revizuirea drepturilor de pensie, în absența unei cereri în acest sens adresată anterior casei de pensii?

2. În situația unui răspuns negativ, lipsa unei cereri de revizuire adresată casei de pensii reprezintă o chestiune de ordine publică, de natură a fi invocată din oficiu în apel?

Suspendă judecata apelului formulat de pârâta

împotriva sentinței civile nr.1248/04.04.2024, pronunțată de Tribunalul Argeș, în dosarul nr...., intimat fiind reclamantul ..., potrivit art.520 alin.2 Cod procedură civilă, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea problemei de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în condițiile art.402 teza finală Cod procedură civilă, prin punerea soluției la dispoziția părților, de către grefa instanței, astăzi, 05 noiembrie 2024, la Curtea de Apel Pitești – Secția Civilă.

Președinte,

...

Judecător,

...

Grefier,

...